

ਮੈਸਰਜ਼ ਘਾਇਓ
ਮਾਲ ਅਤੇ ਸਨਜ਼
ਬਨਾਮ
ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਨ
ਜੇ.

ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ,-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 60

1955
15, ਦਸੰਬਰ

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XVII)-
ਸੈਕਸ਼ਨ 3-ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਸੈਕਸ਼ਨ 56 (1)(ਜੀ)-
ਮਿਊਨਿਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਟ੍ਰੀਟਸ-ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ
ਫੀਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ। - ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਹਵਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ
ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਸੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ
ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ 1952-53 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰਬਰ 354 (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ ਅਤੇ ਜਗਨ ਨਾਥ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 173, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਫੀਸ ਹਾਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ, ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਤਖਤੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਇਸ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੀਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ
ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਟਰ,
ਮੁਨਿਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ,
ਲੁਧਿਆਣਾ
ਬਨਾਮ
ਐਕਸਾਇਜ਼ ਅਤੇ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਜ਼ਲ੍ਹੰਧਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਨ ਜੇ.

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੂਆ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਆਧਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ- ਇਮੂਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 (1940 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. XVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੇਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ"। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1) (ਜੀ) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ "ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ" ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਐਕਟ, 1875 (38 ਅਤੇ 39 ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਚੈਪਟਰ 55) ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ

ਕੋਲਿਨਜ਼ ਐਮ.ਆਰ. ਇਹ ਫਿੰਚਲੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਈਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਫਿੰਚਲੇ ਅਰਬਨ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੌਂਸਲ (1)- ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਵੈਸਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਗਲੀ ਦੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ: ਉਹ ਉੱਪਰਲੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਗਲੀ ਦੇ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਰਜਨ ਲਾਲ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1) (ਜੀ) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਗਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਹੈ- ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦੁਰਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (3) 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ [ਸੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਮੋਟਰ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (4)]. ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦੁਰਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ (3) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਨਾ 652 'ਤੇ ਬੈਨਸਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ

(1) (1903) 1 ਚ. 437

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਪੀ.ਸੀ. 299

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 25 ਮਦ. 635

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਮਦ. 279

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਟਿਵ, ਮੁਨਿਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਐਕਸਾਇਜ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮੀਸ਼ਨਰ ਜੁਲੁੰਪਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਨ ਜੇ.

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਟਰ,
ਮੁਨਿਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ,
ਲੁਧਿਆਣਾ
ਬਨਾਮ
ਐਕਸਾਇਜ ਅਤੇ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮੀਸ਼ਨਰ
ਜੁਲੂਧਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਨ ਜੇ.

ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਸਤਹ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਹ ਕਮੇਟੀ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (ਜੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 169 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਪਰੋਪਰਟੀ ਟੈਕਸ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ
(ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ)